

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. V. Vtrum hæc sit conueniens forma baptismi, ego te baptizo in
nomine Patris & Filij & Spiritus S.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

memborum prout est aliquid immanens ministro non multiplicetur, externa tamen applicatio materiz, quæ est actio transiens, multiplicatur iuxta multitudinem eorum quibus materia applicatur.

ARTICVLVS V.

Utrum hæc sit conueniens forma baptismi, ego te baptizo in nomine Patris & Filij & Spiritus S.

AFFIRMAT.

Notandum iam inde à temporibus Apostolorum varias circa formam baptismi hæreses extitisse, ut patet ex can. 48. Apostolorum, eo tempore aliqui videntur sub hac forma baptizasse, ego te baptizo in tres principio carentes aut, tres filios; aut, tres personæ; cum eo canone iubeatur deponi qui hac forma baptizauerit. & can. 49. aliqui videntur sub hac forma baptismum contulisse, ego te baptizo in Domini mortem; cum similiter iubeatur deponi qui sic baptizauerit; & addatur, non enim dixit Dominus in mortem meam baptizate.

3. Aliqui ex Gnosticis, ut refert Theodoretus lib. 1. hæreticarum fabularum cap. 12. siue de Marco, baptismum sub hac forma conferebant, ego te baptizo in nomen ignoti Patris vniuersorum, in veritatem matrem omnium, in Iesum qui descendit in vniuersum, & redemptionem & potestatem communionem.

4. Paulianisti cum non agnoscerent in Deo personarum pluralitatem, non vtebantur trium personarum inuocatione, quam ob causam Concil. Nicænum eorum baptismum reprobauit, statuitque ut rebaptizarentur baptizati ab eis, ut patet ex canone 19. eiusdem Concilij: quod tamen Concilij decretum non de omnibus Paulianistis intelligendum aduertunt authores, cum, ut varij referunt, aliqui forma legitima vterentur.

Denique ut varios omittam, nostri temporis hæretici circa eandem baptismi formam errauerunt, nam quumvis formam à D. Th. relatam concedant esse bonam, nihilominus tamen iudicant ad valorem baptismi non esse necessariam; cum, ut plures referunt, Lutherus lib. de captiuitate Babylonica cap. de baptismo, asserat, baptismum quibuscumque verbis collatum esse ratum & firmum, modo non conferatur in nomine hominis, sed Dei, immò dummodo in Dei nomine suscipiatur, quamuis in Dei nomine non detur: quibus conformia docent alij & quidem conformiter ad suos errores de efficacia Sacramentorum. Si enim Sacramenta solum excident in nobis fidem de peccatorum remissione, non refert quibus verbis utatur minister, dummodo ea fides in suscipiente possit excitari.

Ex quo obiter patet diligenter aduertendum, quia forma vtantur hæretici in hoc Sacramento summæ necessitatis conferendo, cum sit proliue saltem aliquos, ex implacabili odio quo feruntur in Ecclesiam, non vti forma solita; & proinde ubi rationabile dubium subesset, omnino consulendum ut baptizatus ab eis rebaptizetur, saltem sub conditione.

Contra hos omnes errores statuitur conclusio: hæc forma, ego te baptizo in nomine Patris & Filij & Spiritus S. est conueniens & necessaria forma baptismi, non quidem quoad verba, sed quoad sensum. Est de fide, patet ex Concil. Flor. decreto de Sacramentis, ubi dicitur: forma autem (scilicet baptismi) ego te baptizo in nomine Patris & c. 2. Ecclesia Romana semper existimauit prædictam formam

esse legitimam, eamque vel æquiualem esse necessariam ad valorem baptismi. Iess. autem 7. Concil. Trid. can. 3. de baptismo dicitur anathema asserenti, in Ecclesia Romana quæ omnium Ecclesiarum mater est & magistra, non esse veram de baptismi Sacramento doctrinam. & can. 4. dicitur anathema asserenti baptismum, qui etiam datur ab hæreticis in nomine Patris & Filij & Spiritus S. cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, non esse verum baptismum. In Concilio Lateranensi dicitur Sacramentum baptismi, quod ad Dei inuocationem & indiuiduam Trinitatem, videlicet Patris & Filij & Spiritus S. consecratur in aqua: refertur cap. firmiter §. 2. de summa Trinitate. In eodem Concilio Græci sub excommunicationis pena prohibentur rebaptizare baptizatos à Latinis: refertur cap. licet Græcos, de baptismo.

Probatur conclusio ex Matth. cap. ultimo: docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris & Filij & Spiritus S. quo loco præscribi formam baptismi semper intellexit Ecclesia & Patres: igitur præscripta forma est conueniens & necessaria ad valorem Sacramenti baptismi, saltem quoad sensum. Hinc can. 49. Apostolorum citato ubi iubetur deponi, qui baptismum peregerit in mortem Domini, dicitur, non enim dixit Dominus, in mortem meam baptizate, sed profecti docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris & Filij & Spiritus S. & Aug. lib. 6. de baptismo contra Donatistas cap. 25. docet baptismum verbis euangelicis consecrari, per quæ intelligit formam relatam Matth. ult. Cyprianus etiam epist. ad Iubaianum 73. post medium docet, Christum iubere baptizari gentes in plena & adunata Trinitate, quæ scilicet per cõsuetam Ecclesiæ formam inuocatur, ut patet ex eius discursu. Clemens Romanus lib. 7. constitutionum Apostolicarum in cap. 23. de baptismo autem & c. 1. an constituimus ac nunc rursus dicimus, sic baptizandum esse ut Dominus cõstituit, cum dixit euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris & Filij & Spiritus S. Zacharias Pontifex canone in Synodo de consecratione dist. 4. docet aliquem Christianum non esse nisi in nomine Patris & Filij & Spiritus S. fuerit baptizatus.

Huius necessitatis causa est diuina institutio: congruentiam tamen tradit D. Th. quod in illa forma exprimitur causa principalis, cum dicitur in nomine Patris & c. & instrumental, per illa verba, ego te baptizo.

ARTICVLVS VI.

Utrum in nomine Christi possit dari baptismus?

RESPONDET duabus conclusionibus. Prior est, baptismum non confici si quid desit in forma ad plenam inuocationem Trinitatis. Patet ex dictis, quia forma baptismi à Christo instituta requirit inuocationem trium personarum sub expressis nominibus, ut patet Matth. ult. vnde licet in nomine vnus personæ intelligatur alia, v. g. in nomine Patris intelligatur Filius, & qui nominat vnā personam possit habere rectam fidem de alijs, tamen vnā solā nominatā non perficitur Sacramentum.

Posterior conclusio: ex speciali dispensatione posset baptismus conferri absque expressa Trinitatis inuocatione. Ex qua dispensatione censet responsione ad 1. Apostolos in initio Ecclesiæ baptizasse in nomine Christi: cuius dispensationis congruentiam assignat responsione ad 2. quod in nomine Christi tota Trinitas intelligatur, & proinde in tali forma

Prob. ex
Script.
Matth. ult.

Can. Apost.

August.

Cyprian.

Clem. Rom.

Zachar. PP.

35.

Resp. duabus
conclusionibus.

Secundum
S. Thomam
Apostoli
baptizant
in nomine
Christi, ex
dispensatione.

Z

ferua-